

Deutrudljivi pridnosti spodbadal, rekoč: „Visokočastiti in blagorodni gospodje! v svojem in v imenu vsih svojih součencov terdno obljubim, da se vedno zvesto bomo vdeleževali dobrot, ki jih šola deli! Že zdaj smo radi v šolo hodili; zato je sedanja šolska izba premajhna in se borazširiti mogla; še rajši bomo pa zanaprej v šolo hodili, ker vémo, koliko lepega smo tu slišali, koliko koristnega se tu naučili! Moji bratje in moje sestre! Pač žal bo kdaj našim verstnikom, kateri nočejo v šolo hoditi in se raji okoli klatijo in postopajo, kadar se mi pridno učimo. Žal bo kdaj staršem, kateri so le iz zanikernosti svoje otroke domá deržali, ko vidili bodo svoje otroke neumne, neotesane, druge pa za nebesa in kmetijo izurjene, omikane“.

Po tem govoru so zapeli učenci in učenke pesmice, ki so jo gosp. Marešič zložili. Dam Vam tudi od pesmice te le sledeče verstice za poskušnjo, ker vé, da ne morete celega lista napolniti le z našimi zadevami.

Kot v vertu se divje drevesa
In rožce premnoge žlahné,
Se v šoli za svet in nebesa
Umetnost in čednost sadé.
Le v šolo hodimo,
Se pridno učimo.
Častimo Boga!

Kdor hoče se pridno učiti,
Že pride izurjen iz šol,
Vé dobrega dost pridobiti,
Je moder tud delavc na polj;
Le v šolo hodimo
i. t. d.

Iz Ljubljane 16. aug. V Ljubljani je še zmiraj malo kolere; v vsem skupaj jih je od začetka do danes le 42 umerlo; danes je le eden umerl; veliko veliko jih je pa, ki imajo drisko, in jim kruli in ropoče po trebuhu. Z veseljem se prepričujemo, da noben pameten ne zanemarja driske, ampak da se vsak teh berž vleže v posteljo, se greje, in nič družega ne vživa kakor pomalem vroče kamilične vode, dokler se ne spotí prav dobro in znebi bolezní; moramo pa vendar tudi povedati, da se ne manjka nespametnih in prederznih ljudi, ki ne porajtajo driske, če jih tudi 10 in 20krat na dan nadležje, čeravno bi imelo vsem znano biti, da driska je že kolere začetek, kateri se pa večidel lahko zatreti dá, ako se v nemar ne pušča. Po kmetih pa se še zmiraj razširjuje, in zdravilski odbor je v „Laib. Zeit.“ oznanil, da do 16. t. m. jih je zbolelo v vsem 5732, umerlo 1517, ozdravilo se jih je 2170, bolnih ostalo 2045. Ker so bolniki po mnogih vaséh raztreseni in se zatega voljo več zdravnikov potrebuje, domačih pa manjka, je sl. ministerstvo na prošnjo vis. deželnega poglavarstva te dni poslalo 4 zdravnike iz Dunaja, in jih bo menda še več, ako bo potreba in jih bo moč dobiti. Na prošnjo, ki jo je razglasil zdravilski odbor, so se že začeli stekati milodari za bolne in revne zdrave v taci krajih, kjer kolera razsaja, ki pa se ne delijo v dnarji, ampak v živežu (jubi, mesu, kruhu, soli in po potrebi tudi v vinu).

Novičar iz raznih krajev.

Višja sodnija je unidan v neki pravdi razsodila takole: Če se je kdo zavezal v kaki pogodbi, da hoče plačevati davke, ki spadajo na kako zemljišče, se mu vendar ne more naložiti, da bi tudi odrajteval tisto tretjinko (dritelj), ki se plačuje kot priklada na zemljišni in hišni davek, ker ta priklada ne veljá za zemljišni davek, ampak za davek od dohodkov. — Čudno! da na Dunaji je 2. polovico tega mesca reženi kruh ložji; v prvi polovici tega mesca je vagal hleb za 2 groša 1 funt in 17 lotov, sedaj pa vaga 1 funt in 15 lotov. — Pogostoma se na železnici blizo Dunaja primerjajo nesreče; zadnjo saboto ponoči je priletel spet vozovlak z ljudmi na vozovlak z blagom, ki je po nemarnosti na železnici se ustavil, s tako silo, da se je zdrobilo 11 voz in je zraven višjega kondukterja še 4 vojakov mahoma

mertvih obležalo, 30 družih pa manj ali bolj poškodovanih bilo. Preiskava se je pri ti priči začela, ker pravica terja, da se ojstro kaznuje, kdor je nesreče kriv. — Dunajska kmetijska družba je v poslednjem zboru enoglasno poterdila, da se ne more skrivati, da kmetijstvo v našem cesarstvo očitno zastaja za kmetijstvom ptujih dežel, in da je živa potreba, ga na bolje spraviti. Sklenjeno je tedaj bilo, naj odbori posamnih razdelkov, ki se pečajo s poljedelstvom, senožetstvom, gojzdnarstvom itd., do prihodnjega velikega zbora pozvejo vzroke slabejega kmetovanja in pomočke, kako jih odpraviti, da bo potem družba visoki vladi nasvetovati mogla, kaj naj se stori, da se spravi kmetijstvo našega cesarstva na bolji stan. — Iz vojske v Krimu še nič novega; iz morske vojske na izhodnjem morji pa se je zvedilo, da vojne angležke in francozke barke so začele 9. dan t. m. strašno bombe metati in so jih neprenehoma metale dva dni in dve noči na rusovsko terdnjavo Sweaborg tako, da je večidel terdnjave pogorelo in Rusov grozno veliko pokončanih. Sweaborg (kakor Kronstadt) je terdnjava v finskiem zatoku, na 7 otokih leta 1749 s stroški 3 milijonov tolarjev sozidana, krije važno luko (ladjostajo) Helsingfors in je poglavna orožnica finske velike knežije. Več od te hude morske bitve se bo še le zvedilo. — Iz Varšave se 11. t. m. piše, da v drugi polovici tega mesca je bil rusovski car namenjen s svojima bratoma Nikolajem in Mihelom čez Odeso v Sevastopolj priti, in, kakor je obljubil, junaskim braniteljem tega bojišča osebno opraviti zahvalo rajnega očeta svojega, cara Nikolaja. — V torek je bil sklenjen državni zbor v Londonu; zdaj imajo ministri za več časa vso odgovornost zavolj vojske v svojih rokah. — Kraljica angležka pride danes v Pariz, kjer bo 10 dni ostala. — Gerško ljudstvo s kraljem svojim vred je sedaj tako zaterto od ministrov, ki delajo le, kar jim Angleži in Francozi vevavajo, da se ne vé kakošen bo konec teh homatij. Kralj je le senca vladarja, vladarstvo je v oblasti ministrov, ki obračajo plajšč po vetru iz Londona in Pariza. Sploh se vidi, da Francozi in Angleži stegujejo svoje roke čedalje bolj čez vse, kar je turškega in Turčii bližnjega, — pa še dalje. Laške dežele stojé v Parizu še zmiraj na čelu neke skrivnostne politike. — Vladni časnik v Madridu je začel oznanovati cerkvene lastnine, ki imajo še ta mesec po očitni dražbi prodane biti. Povsod se duhovšina zoperstavlja ti sili tako, da državnega komisarja spremljata župan in sodnik, sicer bi se ne mogel polastiti v cerkvenih arhivih shranjenih pisem. — Prepoved v Ameriki, da nihče ne smé prodajati žganja, ne bo nič opravila, ker na enkrat, kakor petelin na strehi, se je zasukala ta prepoved le zoper prodajo domá (v Ameriki) napravljenega žganja, in že se na vsih žganjarjah berejo napisi, „tù se prodaja samo iz ptujih dežel pripeljana žganjica!“

Na Kropenčane, ki zunaj Kropo živé!

Tudi Kropo — Vaš rojstni kraj — je nemila kolera obiskala. Prosim Vas: usmilite se svojih revnih bolnih bratov; pošljite jim pomoči, ker revšina je velika, zato pa tudi pomoči obilno potrebuje. Bog vsegamogočni naj Vam stoterno poverne, kar bote milostni dali. Prosimo pa tudi lepo druge dobrotnike, ker vsak dar nam bo velika pomoč. Ravno slišim mertvaški zvon oznanovati ločenje nekega delavca iz tega sveta, ki je še danes zjutraj ob treh pri svojem navadnem delu v cajnarci bil.

V Kropi 14. augusta ob 12. uri opoldne.

J. Ev. Zupan.